

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2574/2022
13.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Ахмет Хоџић, Мајда Божић и Дамир Хоџић, адвокати из ..., против туженог АД ПТК „Панонија“ Панонија, чији је пуномоћник Светлана Радовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, предаје покретних ствари и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2824/21 од 20.04.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2824/21 од 20.04.2022. године у потврђујућем делу (одлука о престанку радног односа).

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2824/21 од 20.04.2022. године у делу који се односи на одлуку о привременом удаљењу са рада (суспензија).

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици – Судска јединица у Бачкој Тополи П1 1336/18 од 29.06.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се поништи решење туженог бр. ../2018 од 30.10.2018. године и решење дел. бр. .. од 04.12.2018. године и да се утврди да наведена решења не производе правно дејство. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба ради обавезивања туженог да тужиоца врати на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и радном искуству. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 189,40 динара, као и да му врати усисно црево са усисном корпом. Ставом петим изреке, одбијен је у преосталом делу тужбени захтев тужиоца којим је тражена исплата законске затезне камате на досуђени износ од 189,40 динара, почев од 05.10.2010. године до исплате. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 34.830,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2824/21 од 20.04.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена, па је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 216.750,00 динара. У преосталом делу жалба тужиоца је одбијена и потврђена је првостепена пресуда у одбијајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену (у потврђујућем делу), тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку у делу којим је потврђена првостепена одлука којом је одлучено о захтеву за поништај решења о престану радног односа у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 –др. закон), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време. Радио је на пословима „...“ на основу уговора о раду од 10.02.2015. године, између осталог, и на одржавању теренског возила, у оквиру којег је по потреби био овлашћен да врши сипање горива и мазива. Послодавац туженог је имао закључен уговор са „НИС“-ом, на основу ког му је издато 12 дебитних картица за куповину горива на бензинским станицама овог правног лица, које су гласиле на регистарске таблице службених возила туженог и давале могућност запосленима да нафтне деривате таче искључиво у резервоар моторног возила чији регистарски број је одштампан на картици, а по принципу авансних уплата. Поред тих картица, тужени има једну картицу која гласи на име туженог, а који има посебну дозволу за утакање горива у канте, бурад и слично. Службено возило са којим је био задужен тужилац („Daewo Lanos“, рег. ознака ...) је имало дебитну картицу за куповину горива на бензинским пумпама „НИС“-а бр. ... .

Дана 25.10.2018. године тужилац је од претпостављеног ББ добио службени задатак да преузме резервне делове из Новог Сада и доведе их до службених просторија, који је требало да обави наведеним службеним возилом. По повратку из Новог Сада тужилац је око 15,00 часова стао на бензинској станици „НИС“-а у Србобрану где је купио гориво укупне количине 42,15 литара, од које је 10 литара сипао ван резервоара возила (у два балона за воду по 5 литара), а преосталу количину у резервоар. Целокупну количину је платио као јединствену трансакцију дебитном картицом туженог бр. ..., за коју није постојала дозвола за утакање нафтних деривата ван резервоара возила туженог. Истог дана, у 16,10 часова „НИС“ је обавестио туженог путем меила да је на бензинској станици 445 Србобран 1, дана 25.10.2018. године у 15:05,48 часова извршена трансакција на износ од 6.604,91 динара за 42,15 литара деривата евро премијум БМБ-95 (број рачуна ...), да је картица којим је извршено

плаћање аутоматски блокирана јер је купљено гориво уточено ван резервоара моторног возила, и да су сипања обавила лица са возилом плаве боје.

Због наведеног догађаја тужени је донео писмено упозорење од 29.10.2018. године о постојању разлога за отказ тужиоцу уговора о раду (на које се тужилац изјаснио 31.10.2018. године). Решењем директора туженог бр. ... од 30.10.2018. године, тужилац је привремено удаљен са рада (почев од 31.10.2018. године, а најдуже до 30.01.2019. године) због учињене повреде радне обавезе у смислу члана 179. став 2. тачке 1., 2., 3. и 5. Закона о раду која се састоји у несавесном и неправилном извршавању радне обавезе, злоупотреби положаја или прекорачења овлашћења, нецелисходном и неодговорном коришћењу средстава рада и у чињењу и друге повреде радне обавезе утврђене општим актом односно уговором о раду, као и повреде радне обавезе у смислу члана 136. став 1. тачке 1., 2. и 17. Колективног уговора туженог, као и тачке 20. подтачке 1., 2. и 17. уговора о раду, које се састоје у проневери или у крађи имовине послодавца, незаконитог располагања средствима послодавца и проузроковањем материјалне штете услед крајње непажње или намерно због тога што је без сагласности послодавца дана 25.10.2018. године у 14,56 часова у месту Србобран, на 445 бензинској пумпи „НИС“-а део горива сипао у резервоар моторног возила послодавца рег. ознаке ..., а део ван резервоара возила у два канистера запремине по 5 литара, укупно 10 литара, чиме је отуђио гориво које је сипао ван резервоара, као и због повреде односно непоштовања радне дисциплине односно понашања у смислу члана 179. став 3. тачке 5. и 8. уговора о раду од 10.02.2015. године која се састоји у понашању које представља радњу извршења кривичног дела учињеног на раду и у вези са радом, независно од тога да ли је против запосленог покренут кривични поступак за кривично дело, односно непоштовања радне дисциплине – понашању које је такво да не може да настави даљи рад код послодавца пре истека рока из члана 180. став 1. Закона о раду. Решењем директора туженог бр. ... од 04.12.2018. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радних обавеза у смислу члана 179. став 2. тачке 1., 2., 3. и 5. Закона о раду, повреде радних обавеза у смислу члана 136. став 1. тачке 1., 2. и 17. Колективног уговора туженог, као и тачке 20. подтачке 1., 2. и 17. уговора о раду од 10.02.2015. године, као и непоштовања радне дисциплине у смислу члана 179. став 3. тачке 5. и 8. Закона о раду и члана 125. став 3. тачке 5. и 8. Колективног уговора туженог, као и тачка 21. подтачка 5. и 8. уговора о раду од 10.02.2015. године, а у вези догађаја од 25.10.2018. године.

Изјашњавајући се на упозорење о отказу уговора о раду и током судског поступка, тужилац је навео да је по повратку са службеног пута из Новог Сада стао у Србобрану да сипа гориво, да је у резервоар стало 32 литра бензина, а да је 10 литара сипао у два балона за потребе тримера и пумпе за воду, да је то урадио небројано пута пре тога, да возило којим је био задужен није било у потпуно исправном стању јер се прегрејавало, што је захтевало повременим досипање воде у хладњак, због чега су у гепеку тог возила увек морали да се носе балони са водом, да је на на каси пријавио да је сипао гориво у балоне, да је уредно платио и да је после балоне оставио у магацину, да је о томе обавестио претпостављеног ББ, те да није био упознат о забрани сипања у канте и да је то знао, сигурно то не би урадио. У овом магацину се, између осталог, чува гориво у балонима за потребе других возила и машина (косачица, моторних тестера, тримера, моторне пумпе за воду и др.). Код туженог се водила евиденција о унетим и изнетим резервним деловима, али не и о унетом и изнетом гориву. Када лице

задужено за магацин није присутно (ВВ), запослени су могли слободно да га отварају јер се кључ налазио у машинској радионици на столу (која је увек отворена). Тако је тужилац оставио балоне са горивом у време када у магацину никог није било. Сутрадан је ББ обавестио радника ГГ да се у балонима које је тужилац унео у тзв. “Бош одељењу” налази гориво те је он истог дана искористио део од око 2 литра за пумпе за наводњавање и за црпљење воде.

Тужилац је имао сазнања да свако возила туженог има своју картицу за гориво и да поред тога постоје посебна картица за сипање горива у балоне. Послове око издавања картице и праћење утакања горива код туженог обавља ДД, који води евиденцију картице за утакање горива ван резервоара возила, пише требовања која су у пракси туженог могу да буду и усмена и писмена, али је свакако пре коришћења картице свако запослено лице дужно да пре утакања горива провери са њим да ли на тој картици има новца. Руководиоци радних јединица по правилу шаљу требовање за бензином, а у изузетно у хитним случајевима ово лице може да даје возачима картицу да сипају гориво и без претходног требовања односно писмене одлуке о томе. Приликом куповине горива на бензинској станици „НИС“ дана 25.10.2018. године тужилац није тражио дозволу за сипање горива ван резервоара од непосредно претпостављеног, а ни од лица које је запослено на пословима издавања картице и праћење горива код туженог. Самим тим, тужени није обавестио „НИС“ у писаној форми да је за картицу овог возила омогућено точење ван резервоара у конкретном случају, због чега су радници „НИС“-а одмах након извршеног плаћања блокирали ту картицу, што је њихова уобичајена процедура у таквим ситуацијама и о томе обавестили туженог.

Према члану 165. тачка 3. Закона о раду, запослени може да буде привремено удаљен са рада ако је природа повреде радне обавезе, односно непоштовање радне дисциплине таква да не може да настави рад код послодавца пре истека рока из члана 180. став 1. овог закона. Према члану, 179. став 2. тачка 2. овог закона, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, између осталог, ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћење. Према члану 179. став 3. тачка 8. овог закона, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили одредбе чланова 165. тачка 3., 179. став 2. тачка 2., 179. став 3. и Закона о раду када су одлучили о тужбеном захтеву. У уговору о раду од 10.02.2015. године, који је закључен између тужиоца као запосленог и туженог као послодавца и у тачки 19. подтачка 2. предвиђено је да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца ако својом кривицом учини повреду радне обавезе – ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћење, а у тачки 21. подтачка 8. предвиђено је да запосленом престаје радни однос отказом уговора о раду од стране послодавца ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Супротно наводима ревизије, како је утврђено да тужилац није био овлашћен да критичном приликом сипа гориво у балоне, ван резервоара службеног возила са којим је био задужен, за које је била издата дебитна картица „НИС“-а, те да такав налог није добио од свог претпостављеног, при чему је био упознат да свако возила туженог има своју картицу за гориво и да поред тога постоје посебна картица за сипање горива у балоне, таквим чињењем је учинио противправну радњу предвиђену уговором о раду. Стога је постојала његова кривица у степену намере, јер је имао свест о противправном понашању у виду кршења радне обавезе на радном месту и поред тога свесно предузимао описано чињење које представља кршење радне обавезе и радне дисциплине на радном месту. Како је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе, односно радне дисциплине чија је природа таква да је морао да буде удаљен са рада и која представља отказни разлог, те како је у поступку отказа поштована законска процедура, правилно су нижестепни судови закључили да нису испуњени услови за поништај решења туженог о отказу уговора о раду од 04.12.2018. године.

Пре отказа уговора о раду, тужени послодавац је тужиоца писаним путем упозорио на постојање разлога за отказ, у складу са обавезом из члана 180. Закона о раду, на које се тужилац, супротно наводима ревизије изјаснио, па му није био ускраћено право на одбрану.

И остале ревизијске наводе Врховни суд оцењује неоснованим, зато што се њима посредно указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што на основу члана 407. став 2. ЗПП није дозвољен ревизијски разлог.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду у делу којим је потврђена првостепена одлука о одбијању тужбеног захтева за поништај решења о привременом удаљењу са рада на основу члана 410. став 2. ЗПП у вези члана 441. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужилац је тужбеним захтевом тражио да се поништи као незаконито решење туженог којим је привремено удаљен са рада.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, предмет спора по тужби поднетој 01.11.2018. године је поништај и решења којим је тужилац привремено удаљен са рада. Према одредби члана 441. тог закона, ревизија је увек дозвољена само у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Како се не ради о спору из члана 441. ЗПП, а

вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија у овом делу није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић